

Tiistai 12. maaliskuuta 2013

P7_TA(2013)0075

Naisten tilanne Pohjois-Afrikassa**Euroopan parlamentin päätöslauselma 12. maaliskuuta 2013 naisten tilanteesta Pohjois-Afrikassa (2012/2102(INI))**

(2016/C 036/04)

Euroopan parlamentti, joka

- ottaa huomioon Euroopan unionista tehdyn sopimuksen (SEU) 2 artiklan ja 3 artiklan 5 kohdan toisen alakohdan sekä Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen (SEUT) 8 artiklan,
- ottaa huomioon Euroopan unionin perusoikeuskirjan 23 artiklan,
- ottaa huomioon asiakirjan "Afrikan ja EU:n strategisen kumppanuus: yhteinen Afrikka-EU-strategia",
- ottaa huomioon 21. syyskuuta 2010 annetun komission tiedonannon "Naisten ja miesten tasa-arvostrategia vuosiksi 2010–2015" (COM(2010)0491),
- ottaa huomioon komission ja unionin ulkoasioiden ja turvallisuuspolitiikan korkean edustajan yhteiset tiedonannot "Demokratiaan ja yhteiseen vaurauteen tähtäävä kumppanuus eteläisen Välimeren maiden kanssa" (COM(2011)0200), "Uusi strategia muutostilassa olevia naapurimaita varten" (COM(2011)0303) ja "Uudistetun Euroopan naapuruuspolitiikan lupauksen lunastaminen" (JOIN(2012)0014),
- ottaa huomioon demokratiakehitystä ja ihmisoikeuksia koskevat aihealuekohtaiset ja maantieteelliset komission rahoitusvälineet, joita ovat esimerkiksi demokratiaa ja ihmisoikeuksia koskeva eurooppalainen rahoitusväline ja eurooppalainen naapuruuden ja kumppanuuden väline (ENPI),
- ottaa huomioon komission tiedonannon "Ihmiskaupan hävittämiseen tähtäävä EU:n strategia vuosiksi 2012–2016" (COM(2012)0286),
- ottaa huomioon Euroopan neuvoston parlamentaarisen yleiskokouksen tasa-arvoa ja arabikevättä koskevan päätöslauselman "Equality between women and men: a condition for the success of the Arab Spring" ⁽¹⁾,
- ottaa huomioon kaikkinaisen naisiin kohdistuvan syrjinnän poistamisesta 18. joulukuuta 1979 tehdyn Yhdistyneiden kansakuntien yleissopimuksen (CEDAW) ja lapsen oikeuksista 20. marraskuuta 1989 tehdyn Yhdistyneiden kansakuntien yleissopimuksen sekä siihen 25. toukokuuta 2000 liitetyn valinnaisen pöytäkirjan lasten myynnistä, lapsiprosituutiosta ja lapsipornografiasta,
- ottaa huomioon 20. joulukuuta 2012 annetun YK:n yleiskokouksen päätöslauselman 67/167 naisten sukuelinten silpomisesta,
- ottaa huomioon Pekingissä syyskuussa 1995 pidetyn Yhdistyneiden kansakuntien neljännen naisten maailmankonferenssin, Pekingissä hyväksytyn julistuksen ja toimintaohjelman sekä YK:n Peking + 5 -erityisistunnossa 9. kesäkuuta 2000, Peking + 10 -erityisistunnossa 11. maaliskuuta 2005 ja Peking + 15 -erityisistunnossa 2. maaliskuuta 2010 hyväksytyt päätöslauselmat, jotka koskivat lisätoimia ja -aloitteita Pekingin julistuksen ja toimintaohjelman toteuttamiseksi,
- ottaa huomioon ihmisoikeuksista ja kansojen oikeuksista tehtyyn afrikkalaiseen peruskirjaan liitetyn naisten oikeuksia koskevan pöytäkirjan,
- ottaa huomioon Välimeren unionin parlamentaarisen edustajakokouksen toiminnan,
- ottaa huomioon Istanbulin-Marrakeshin prosessin sekä ensimmäisen ja toisen Euro-Välimeri-ministerikokouksen, jotka pidettiin Istanbulissa 14.–15. marraskuuta 2006 ja Marrakeshissa 11.–12. marraskuuta 2009, päätelmät naisten roolin vahvistamisesta yhteiskunnassa,

⁽¹⁾ Päätöslauselma 1873 (2012), hyväksytty yleiskokouksessa 24. huhtikuuta 2012 (13. istunto).

Tiistai 12. maaliskuuta 2013

- ottaa huomioon EU:n rahoittaman alueellisen hankkeen ”Naisten ja miesten tasa-arvoa koskevan yhteisen agendan edistäminen Istanbulin prosessin avulla” puitteissa Lähi-idän ja Pohjois-Afrikan maiden (MENA) kansalaisyhteiskunnan, valtiollisten toimijoiden ja poliittisten johtajien välillä kesäkuussa ja marraskuussa 2012 Beirutissa ja Ammanissa järjestettyjen alueellisten vuoropuhelujen johtopäätökset,
 - ottaa huomioon komission ja YK Naiset -yksikön johtaman, eteläisen Välimeren aluetta koskevan yhteisen alueellisen ohjelman ”Spring Forward for Women”,
 - ottaa huomioon Unicefin Edistystä lapsille -raportin teini-ikäisiä koskevan kymmenennen painoksen,
 - ottaa huomioon arabimaiden inhimillistä kehitystä koskevan YK:n kehitysohjelman vuoden 2005 selvityksen ”Towards the rise of women in the Arab world” sekä vuoden 2009 selvityksen ”Challenges for Human Security in the Arab Region” ja erityisesti sen luvun ”The personal insecurity of vulnerable groups”,
 - ottaa huomioon 17. helmikuuta 2011 antamansa päätöslauselman Egyptin tilanteesta ⁽¹⁾,
 - ottaa huomioon 10. maaliskuuta 2011 antamansa päätöslauselman eteläisistä naapurimaista ja erityisesti Libyasta ⁽²⁾,
 - ottaa huomioon 7. huhtikuuta 2011 antamansa päätöslauselman Euroopan naapuruuspolitiikan uudelleentarkastelusta – eteläinen ulottuvuus ⁽³⁾,
 - ottaa huomioon 7. huhtikuuta 2011 antamansa päätöslauselman seksuaalisen väkivallan käytöstä Pohjois-Afrikan ja Lähi-idän konflikteissa ⁽⁴⁾,
 - ottaa huomioon 13. maaliskuuta 2012 antamansa päätöslauselman naisten ja miesten tasa-arvosta Euroopan unionissa 2011 ⁽⁵⁾,
 - ottaa huomioon 29. maaliskuuta 2012 neuvostolle antamansa suosituksen järjestelyistä eurooppalaisen demokratia-rahaston mahdollista perustamista varten ⁽⁶⁾,
 - ottaa huomioon työjärjestyksen 48 artiklan,
 - ottaa huomioon naisten oikeuksien ja sukupuolten tasa-arvon valiokunnan mietinnön sekä kehitysyhteistyövaliokunnan lausunnon (A7-0047/2013),
- A. ottaa huomioon, että erityisesti monet nuoret naiset olivat laajalti mukana Pohjois-Afrikan ”arabikeväässä”, osallistuivat alusta alkaen mielenosoituksiin, julkiseen ja poliittiseen keskusteluun ja vaaleihin sekä ottivat aktiivisesti osaa muiden muassa kansalaisyhteiskuntaan, sosiaaliseen mediaan ja blogeihin, minkä vuoksi he olivat, ja ovat edelleen, maidensa demokraattisen muutoksen sekä kehityksen ja koheesion vahvistamisen kannalta keskeisiä toimijoita;
- B. ottaa huomioon, että näissä maissa on käynnissä poliittinen ja demokraattinen siirtymävaihe sekä perustuslakien muuttamista tai mukauttamista koskeva prosessi, jossa naiset, olivat he sitten kansanedustajia, muita valittuja edustajia tai kansalaisyhteiskunnan edustajia, ovat aktiivisesti ja jatkuvasti mukana; ottaa huomioon, että tämä prosessi muuttaa maiden demokraattista toimintaa sekä perusoikeuksia ja -vapauksia ja se vaikuttaa naisten asemaan;
- C. katsoo, että naisten vallankumouksessa näyttelevä rooli ei ole erilainen kuin se rooli, joka heidän on omaksuttava demokraattisen siirtymävaiheen ja valtion jälleenrakennuksen aikana; katsoo, että näiden prosessien onnistuminen riippuu kokonaan naisten täysimääräisestä osallistumisesta päätöksentekoon kaikilla hallinnon tasoilla;

⁽¹⁾ EUVL C 188 E, 28.6.2012, s. 26.

⁽²⁾ EUVL C 199 E, 7.7.2012, s. 158.

⁽³⁾ EUVL C 296 E, 2.10.2012, s. 114.

⁽⁴⁾ EUVL C 296 E, 2.10.2012, s. 126.

⁽⁵⁾ Hyväksytyt tekstit, P7_TA(2012)0069.

⁽⁶⁾ Hyväksytyt tekstit, P7_TA(2012)0113.

Tiistai 12. maaliskuuta 2013

- D. toteaa, että näissä maissa naisten määrä on kasvanut korkeakouluissa, vaikkakin epätasaisesti, kansalaisyhteiskunnan järjestöissä, yrityksissä ja laitoksissa viime vuosikymmeninä, vaikka diktatoristen ja holhoavien hallintojärjestelmien alaisuudessa oikeuksien toteutuminen oli rajoittunutta ja naisten osallistumiselle asetettiin useita rajoittavia ehtoja;
- E. toteaa, että naisten oikeudet ovat yksi eniten keskustelua herättäneistä kysymyksistä nykyisen poliittisen prosessin aikana ja että ne ovat naisten pääasiallinen huolenaihe, koska heihin kohdistuu vastareaktioiden ja pelottelun vaara, mikä voi vähentää mahdollisuuksia saavuttaa yhteistä demokratiaa ja yhdenvertaisen kansalaisuuden asemaa koskeva tavoite;
- F. ottaa huomioon, että useat yleiset sukupuolikysymykset, kuten tyttöjen ja naisten oikeudet keskeisenä osana yleismaailmallisia ihmisoikeuksia, yhdenvertaiset oikeudet ja kansainvälisten yleissopimusten noudattaminen, ovat perustuslaista käytävissä keskusteluissa keskeisellä sijalla;
- G. toteaa, että naisten edustus politiikassa ja päättävissä asemissa kaikilla aloilla vaihtelee maasta toiseen, mutta se ei täytä odotuksia prosentuaalisesti, kun sitä verrataan naisten aktiiviseen mukanaoloon kansannousun eri liikkeissä ja vaaleissa, jotka pidettiin kansannousun johdosta, sekä korkeasti koulutettujen naisten kasvaneeseen osuuteen;
- H. katsoo, että uudistetussa EU:n naapuruuspolitiikassa olisi annettava entistä enemmän painoarvoa sukupuolten tasa-arvolle, naisten vaikutusvallan vahvistamiselle ja kansalaisyhteiskunnan tukemiselle;
- I. ottaa huomioon, että nykyään EU antaa kyseisellä alueella tasa-arvoasioihin tukea 92 miljoonaa euroa, joista 77 miljoonaa annetaan kahdenvälisellä tasolla ja 15 miljoonaa alueellisella tasolla;
- J. ottaa huomioon, että EU:n kahdenvälisistä ohjelmista tärkein, jonka budjetti on 45 miljoonaa euroa ja jonka aiheena on miesten ja naisten välisen tasa-arvon edistäminen, on määrä panna täytäntöön Marokossa ja että YK Naiset -yksikön on määrä panna täytäntöön Egyptissä neljän miljoonan euron hanke, kun taas Tunisiassa ja Libyassa YK Naiset -yksikkö panee täytäntöön kahdenvälisiä ohjelmia vaaleihin valmistautuvien naisten tukemiseksi;
- K. katsoo, että sosioekonominen tilanne ja erityisesti korkea nuorten ja naisten työttömyys sekä köyhyys, jotka usein johtavat naisten marginalisoitumiseen ja heidän joutumiseensa entistä haavoittuvampaan asemaan, olivat yksi tärkeimmistä kansannousujen syistä alueella yhdessä oikeuksia, ihmisarvoa ja oikeudenmukaisuutta koskevien pyrkimysten kanssa;
- L. ottaa huomioon tyttöihin ja naisiin kohdistuneen seksuaalisen väkivallan kansannousujen aikana ja niiden jälkeen alueella, mukaan luettuina raiskaukset ja neitsyystestit, joita muiden muassa turvallisuusjoukot käyttivät poliittisena painostuskeinona naisia vastaan, sekä seksuaalisen häirinnän julkisilla paikoilla; ottaa huomioon, että ääriiliikkeet käyttävät tomissaan sukupuoleen perustuvaa pelottelua entistä enemmän;
- M. ottaa huomioon, että maahanmuuttajanaisten ja -lasten tilanne on entistä kriittisempi alueen joidenkin osien turvattomuuden sekä talouskriisin vuoksi;
- N. ottaa huomioon, että ihmiskaupan riski kasvaa siirtymävaiheessa olevissa maissa ja alueilla, joilla konfliktit kohdistuvat siviileihin tai joilla on paljon pakolaisia tai sisäisesti siirtymään joutuneita henkilöitä;
- O. katsoo, että yksi perustuslaista käytävän keskustelun tärkeimpiä kysymyksiä on se, pitäisikö islam määritellä perustuslaissa kansalaisten uskonnoksi tai valtion uskonnoksi;
- P. ottaa huomioon, että kansalaisten osallistuminen Egyptin perustuslaista joulukuussa 2012 järjestettyyn kansanäänestykseen oli riittämätöntä, ettei sen avulla saatu aikaan kaikkien osapuolten hyväksymää konsensusta ja että jotkin merkittävät perustuslakiin liittyvät kysymykset, kuten naisten oikeudet, jäivät vastausta vaille ja tulkinnanvaraisiksi;
- Q. katsoo, että Välimeren unionin parlamentaarinen ulottuvuus sekä Istanbulin-Marrakeshin prosessi ovat lainsäätäjille parhaita välineitä kaikkia näitä asioita koskevan keskustelun käymiseksi, ja painottaa, että Välimeren unionin parlamentaariseen edustajakokoukseen kuuluu naisten oikeuksien valiokunta, jota on hyödynnettävä asianmukaisesti;

Tiistai 12. maaliskuuta 2013

Naisten oikeudet

1. kehottaa asianomaisten maiden viranomaisia kirjaamaan peruuttamattomasti perustuslakiinsa miesten ja naisten tasa-arvon ilmaisten selväsanaisesti kaikkinaisen naisten syrjinnän sekä naisiin ja tyttöihin kohdistuvan väkivallan kieltämisen, mahdollisuuden toteuttaa myönteisiä toimia sekä naisten poliittisten, taloudellisten ja sosiaalisten oikeuksien vakiinnuttamisen; kehottaa kyseisten maiden lainsäätäjiä uudistamaan kaikki nykyiset lait sekä sisällyttämään tasa-arvoperiaatteen kansainvälisten ja alueellisten välineiden mukaisesti kaikkiin lakialoitteisiin ja -ehdotuksiin, joilla saattaa olla naisia syrjiviä vaikutuksia esimerkiksi avioliiton, avioeron, lapsen huoltajuuden, vanhempien oikeuksien, kansalaisuuden, perinnön ja oikeustoimikelpoisuuden osalta, ja kehottaa vakiinnuttamaan kunkin maan omat naisten oikeuksien suojelua koskevat mekanismit;
2. kehottaa viranomaisia varmistamaan naisten ja miesten välisen tasa-arvon rikoslaissa ja sosiaaliturvajärjestelmissä;
3. korostaa, että naisten ja miesten tasapuolinen osallistuminen kaikkiin elämänalueisiin on olennainen osa demokratiaa ja että naisten osallistuminen hallintoon on sosiaalis-taloudellisen edistyksen, sosiaalisen koheesion ja oikeudenmukaisen demokraattisen hallinnon edellytys; kehottaa näin ollen painokkaasti kaikkia maita tekemään sukupuolten tasa-arvosta prioriteetin niiden demokratian edistämistä koskevissa asialistoissa;
4. painottaa, että Pohjois-Afrikassa meneillään oleva siirtymäkausi johtaa demokraattisten poliittisten järjestelmien ja yhteiskuntien syntymiseen vasta sitten, kun sukupuolten tasa-arvo, myös oikeus valita vapaasti elämäntapansa, on saavutettu;
5. kehottaa Pohjois-Afrikan maiden viranomaisia panemaan täysimääräisesti täytäntöön CEDAWin ja sen pöytäkirjat sekä kaikki kansainväliset ihmisoikeussopimukset ja näin ollen poistamaan kaikki CEDAWia koskevat varaukset; pyytää niitä myös tekemään yhteistyötä tyttöjen ja naisten oikeuksia suojelevien YK:n mekanismien kanssa;
6. palauttaa mieliin islamilaisten naistutkijoiden keskuudessa käydyn avoimen keskustelun uskonnollisten tekstien tulkinnasta naisten oikeuksien ja tasa-arvon näkökulmasta;
7. muistuttaa, että on tärkeää taata sanan- ja uskonnonvapaus ja moniarvoisuus myös edistämällä keskinäistä kunnioitusta ja uskontojen välistä vuoropuhelua erityisesti naisten keskuudessa;
8. kehottaa valtioita käynnistämään syrjimättömän, kattavan ja vapaaehtoisen keskustelun kaikkien asianomaisten toimijoiden eli myös kansalaisyhteiskunnan, työmarkkinaosapuolten, paikallistason naisjärjestöjen, paikallisviranomaisten ja uskonnollisten johtajien kanssa ja varmistamaan, että naisten oikeudet ja miesten ja naisten tasa-arvon periaate taataan ja että niitä vaalitaan;
9. muistuttaa, ettei missään monoteistisessä uskonnossa hyväksytä ihmisten välistä väkivaltaa eikä mitään monoteististä uskontoa voida käyttää oikeutuksena väkivallalle;
10. kehottaa Pohjois-Afrikan maita säätämään lakeja ja toteuttamaan käytännön toimenpiteitä, joilla kielletään kaikki naisiin kohdistuva väkivalta ja määrätään siitä seuraamuksia, mukaan luettuina perheväkivalta ja seksuaalinen väkivalta sekä seksuaalinen häirintä, vahingolliset perinteiset käytännöt, kuten naisten sukuelinten silpominen ja pakkoavioliitot varsinkin alaikäisten tyttöjen tapauksessa; korostaa, että on tärkeää suojella uhreja ja tarjota asianmukaisia palveluja; suhtautuu myönteisesti Tunisian nais- ja perheasioista vastaavan ministerin äskettäin käynnistämään kampanjaan perheväkivallan torjumiseksi; suhtautuu niin ikään myönteisesti Marokon jatkuvaan sitoutumiseen tähän asiaan ottaen huomioon, että Marokossa järjestettiin vuonna 2012 maan kymmenes kansallinen kampanja naisiin kohdistuvan väkivallan torjumiseksi;
11. muistuttaa lesbojen kohtaamasta kaksinkertaisesta syrjinnästä ja kehottaa Pohjois-Afrikan maiden viranomaisia poistamaan homoseksuaalisuuden rangaistavuuden ja varmistamaan, ettei naisia syrjitä heidän seksuaalisen suuntautumisen perusteella;
12. korostaa, että on tärkeää torjua naisiin kohdistuvaan kaikenlaiseen väkivaltaan ja erityisesti seksuaaliseen väkivaltaan liittyvää rankaisemattomuutta varmistamalla tällaisten rikosten tehokas tutkinta, syytteen esittäminen ja ankarat rangaistukset sekä se, että oikeusjärjestelmä suojelee riittävästi alaikäisiä, sekä täysi oikeussuojan saatavuus kaikille naisille ilman uskontoa ja/tai etniseen taustaan perustuvaa syrjintää;
13. kehottaa hallituksia tarjoamaan riittävästi koulutusta sen varmistamiseksi, että oikeuslaitoksen piirissä työskentelevät henkilöt ja turvallisuusjoukot pystyvät suhtautumaan asianmukaisesti seksuaalirikoksiin ja niiden uhreihin; korostaa lisäksi, että siirtymäkaudella tarvitaan sukupuolinäkökohdat huomioon ottavaa oikeusjärjestelmää;

Tiistai 12. maaliskuuta 2013

14. tuomitsee kaikenlaisen väkivallan ja erityisesti seksuaalisen väkivallan käytön ennen kansannousua, sen aikana ja sen jälkeen sekä sen jatkuvan käytön poliittisena painostuskeinona ja keinona naisten alistamiseksi, pelottelemiseksi ja halventamiseksi; kehottaa kyseisten maiden oikeuslaitoksia langettamaan näistä rikoksista asianmukaiset rangaistukset ja korostaa, että Kansainvälisen rikostuomioistuimen pitäisi voida puuttua asiaan, jos oikeustoimet eivät ole mahdollisia kansallisella tasolla;
15. korostaa, että kansannousujen aikana ja niiden jälkeen naiset joutuivat Pohjois-Afrikassa entistä heikompaan asemaan ja kokemaan enemmän kärsimyksiä;
16. kehottaa Pohjois-Afrikan maita kehittämään kansannousujen aikana ja niiden jälkeen seksuaalisen väkivallan uhreiksi joutuneita varten strategian, jonka mukaisesti uhreille tarjotaan asianmukaisesti vahingonkorvauksia ja taloudellista, sosiaalista ja psykologista tukea; vaatii Pohjois-Afrikan maiden viranomaisia pitämään ensisijaisesti huolta siitä, että rikosten tekijät joutuvat oikeuden eteen;
17. tuomitsee naisten sukuelinten silpomisen, jota harjoitetaan vieläkin joillain Egyptin alueilla, kehottaa kansallisia viranomaisia tehostamaan kiellon noudattamisen valvontaa ja kehottaa komissiota laatimaan ohjelmia kyseisen käytännön lopettamiseksi esimerkiksi ottamalla kansalaisjärjestöt mukaan toimintaan sekä terveyskasvatuksen avulla; korostaa, että on tärkeää parantaa tiedottamista asiasta, mobilisoida yhteisöt, tarjota koulutusta ja ottaa mukaan kansalliset, alueelliset ja paikalliset viranomaiset ja kansalaisyhteiskunta sekä uskonnolliset johtajat ja yhteisöjen johtajat naisten sukuelinten silpomisen torjumiseksi;
18. pitää myönteisenä sitä, että yhä useammat kyseisen alueen valtiot ovat päättäneet nostaa tyttöjen avioliiton lainmukaista alaikärajaa viime vuosikymmeninä (Egyptissä 16, Marokossa 18 sekä Tunisiassa ja Libyassa 20 vuotta) ja tuomitsee kaikki pyrkimykset sen alentamiseksi uudelleen tai tällaisten uudistusten vaikutuksen heikentämiseksi, koska hyvin nuorena solmitut avioliitot, jotka usein ovat pakkoavioliittoja, eivät ole vahingollisia ainoastaan tyttöjen oikeuksien, terveyden, henkisen hyvinvoinnin ja koulutuksen kannalta, vaan ne myös tekevät köyhyydestä pysyvää, mikä vaikuttaa kielteisesti talouskasvuun;
19. painottaa, ettei naisiin tai tyttöihin kohdistuvaa syrjintää tai väkivaltaa missään muodossa voida perustella kulttuurilla, perinteillä tai uskonnolla;
20. korostaa tarvetta helpottaa naisten ja tyttöjen terveyspalvelujen ja sosiaaliturvan saatavuutta, mikä olisi otettava huomioon erityisesti uusia terveyspolitiikkoja laadittaessa, varsinkin äitiys-, seksuaali- ja lisääntymisterveyden ja niihin liittyvien oikeuksien osalta; kehottaa kyseisten maiden viranomaisia panemaan täysimääräisesti täytäntöön kansainvälisen väestö- ja kehityskonferenssin toimintaohjelman sekä YK:n väestö- ja kehitystavoitteet ja kehottaa niitä kiinnittämään huomiota YK:n väestöohjelmahaston (UNFPA) raportin "By Choice Not By Chance: Family Planning, Human Rights and Development" johtopäätöksiin;
21. korostaa, että erityistoimet ovat tärkeitä naisten valistamiseksi heidän oikeuksistaan, ja korostaa kansalaisyhteiskunnan ja valtion elinten kanssa tehtävän yhteistyön merkitystä uudistusten valmistelussa ja syrjinnän vastaisten lakien täytäntöönpanossa;

Naisten osallistuminen päätöksentekoon

22. korostaa, että naisten aktiivinen osallistuminen julkiseen ja poliittiseen elämään mielenosoittajina, äänestäjinä, ehdokkaina ja valittuina edustajina osoittaa, että he haluavat harjoittaa täysimääräisesti kansalaisoikeuksiaan ja taistella demokratian rakentamiseksi; katsoo, että arabikevään viimeaikaiset tapahtumat ovat osoittaneet, että naiset voivat näytellä vallankumouksissa merkittävää osaa; kehottaa siksi toteuttamaan kaikki tarvittavat toimet, myönteiset toimet ja kiintiöt mukaan luettuina, jotta varmistetaan eteneminen kohti naisten tasavertaista osallistumista päätöksentekoon kaikilla hallinnon tasoilla (paikallishallinnosta kansalliseen hallintoon ja toimeenpanovaltaista lainsäädäntövaltaan);
23. pitää erittäin tärkeänä siitä, että lakien laatimiseen kansallisissa parlamenteissa osallistuvien naisten määrää lisätään, jotta voidaan varmistaa tasapuolisemmat lainsäädäntökäytännöt ja aito demokraattinen prosessi;
24. kannattaa monien kyseisten maiden naiskansanedustajien ajatusta, että naisten oikeudet ja sukupuolten tasa-arvo sekä naisten aktiivinen osallistuminen poliittiseen, taloudelliseen ja sosiaaliseen elämään siten, että vahvistetaan heidän taitojaan ja torjutaan syrjintää, voitaisiin panna lainsäädännössä paremmin täytäntöön ja niitä voitaisiin paremmin edistää perustamalla naisten ryhmä tai tasa-arvoasioista vastaava parlamentaarinen erityisvaliokunta, jos sellaista ei vielä ole olemassa, käsittelemään asiaa ja varmistamaan naisten ja miesten välisen tasa-arvon valtavirtaistaminen parlamenttien työskentelyssä;

Tiistai 12. maaliskuuta 2013

25. vaatii lisäämään naisten edustusta kaikilla päätöksenteon tasoilla erityisesti laitoksissa, poliittisissa puolueissa, ammattijärjestöissä ja julkisella sektorilla (oikeuslaitos mukaan luettuna) ja korostaa, että naiset ovat usein hyvin edustettuina monilla aloilla mutta heitä on vähemmän korkean tason tehtävissä osittain yhä vallalla olevasta sukupuolisyrjinnästä ja stereotyypeistä sekä ”lasikattoilmiöstä” johtuen;

26. katsoo, että demokratiaan siirtyminen edellyttää sukupuolisensitiivisten politiikkojen täytäntöönpanoa ja sellaisten mekanismien toteuttamista, joilla varmistetaan naisten täysimääräinen ja tasavertainen osallistuminen päätöksentekoon julkisessa elämässä niin politiikassa, taloudessa kuin sosiaali- ja ympäristöasioissakin;

27. korostaa koulutuksen ja tiedotusvälineiden tärkeää roolia asennemuutoksen edistämässä koko yhteiskunnassa sekä ihmisarvon ja sukupuolten kumppanuuden kunnioittamiseen liittyvien, demokratiaan kuuluvien periaatteiden omaksumisessa;

28. korostaa, että rauhanneuvotteluihin, välitystoimintaan, sisäiseen sovinnontekoon ja rauhan rakentamiseen on tärkeää ottaa mukaan enemmän naisia;

29. painottaa sellaisen naisille suunnatun koulutuksen käyttöönoton ja rahoittamisen tärkeyttä, joka valmistaisi heitä poliittiseen johtajuuteen, sekä kaikkien muiden sellaisten toimenpiteiden tärkeyttä, jotka edesauttavat naisten vaikutusvallan lisäämistä ja heidän täysimääräistä osallistumistaan niin poliittisella, taloudellisella kuin sosiaalisellakin tasolla;

Naisten vaikutusvallan vahvistaminen

30. antaa tunnustusta maille, joiden ponnistelut tyttöjen koulutuksen hyväksi ovat lisääntyneet; toistaa kuitenkin, että naisille ja tytöille olisi annettava paremmat mahdollisuudet koulutukseen ja erityisesti korkea-asteen koulutukseen sekä täydentävään koulutukseen; huomauttaa, että joitakin ponnisteluja on vielä tehtävä naisten lukutaidottomuuden poistamiseksi ja että olisi painotettava ammatillista koulutusta, johon sisältyy kursseja naisten digitaalisen lukutaidon edistämiseksi; suosittelee sukupuolten tasa-arvon sisällyttämistä opetusohjelmiin;

31. korostaa, että tyttöjen pääsyn yläkouluun ja korkea-asteen opetukseen sekä opetuksen laadun on oltava Pohjois-Afrikan maiden hallitusten ja parlamenttien prioriteettina, koska siten voidaan varmistaa kehitys, talouskasvu ja demokratian kestävyys;

32. kehottaa laatimaan toimintalinjoja, joissa otetaan huomioon kaikkein heikoimmassa asemassa olevien naisten ja tyttöjen, kuten vammaisten, siirtolaisten, etnisten vähemmistöjen jäsenten, homoseksuaalien ja transseksuaalien erityistilanne;

33. korostaa, että olisi tehtävä vielä paljon, jotta naisten taloudellinen riippumattomuus varmistetaan ja jotta heidän osallistumisestaan taloudelliseen toimintaan voidaan edistää muun muassa maatalous- ja palvelualalla; katsoo, että naisten taloudellinen riippumattomuus auttaa heitä suojautumaan väkivallalta ja nöyryytykseltä; katsoo, että parhaiden käytäntöjen vaihtoa olisi edistettävä alueellisella tasolla yrittäjien, ammattijärjestöjen ja kansalaisyhteiskunnan välillä erityisesti siksi, että tuetaan epäsuotuisimmassa asemassa olevia naisia maaseutualueilla ja köyhillä kaupunkialueilla;

34. kehottaa Pohjois-Afrikan maiden viranomaisia edistämään ja tukemaan naisten laajempaa osallistumista työmarkkinoille sekä toteuttamaan kaikki tarvittavat toimenpiteet sukupuolisyrjinnän estämiseksi työpaikoilla; korostaa, että tarvitaan välineitä, joiden avulla naiset voivat sijoittautua työmarkkinoille heiltä perinteisesti suljetuilla aloilla;

35. panee merkille tiedotusvälineiden roolin naisten tilannetta ja heidän rooliaan yhteiskunnassa koskevien asioiden edistämässä sekä niiden vaikutuksen kansalaisten aseisiin kussakin maassa; suosittelee sellaisen toimintasuunnitelman laatimista, jolla naisia pyritäisiin tukemaan tiedotusvälineissä sekä uramahdollisuuksien kannalta että tilaisuutena seurata sitä, miten naiset ovat edustettuina televisiossa, ja televisio-ohjelmien tuotannon sekä uusmedian (internet ja sosiaaliset verkostot) käytön kautta, jotta voidaan tukea naisten politiikkaan osallistumista ja edistää näkemystä, jonka mukaan perinteet ja tasavertaiset mahdollisuudet voidaan saada toimimaan sopusointuisesti yhdessä;

36. suosittelee toteuttamaan toimenpiteitä, joilla seurataan naisten vaikutusvallan vahvistamista koskevaa prosessia ja myös heidän oikeuksiensa kunnioittamista työntekijöinä erityisesti teollisuudessa ja palvelualoilla maaseudulla ja teollistuneilla kaupunkialueilla ja edistetään naisten yrittäjyyttä sekä samapalkkaisuutta;

Tiistai 12. maaliskuuta 2013

37. tähdentää, että maan pk-yrityssektorin koon ja talouskasvun välillä ilmenee positiivista korrelaatiota; katsoo, että mikrorahoitus on hyvin hyödyllinen väline naisten vaikutusvallan vahvistamiseksi, ja muistuttaa, että naisiin investoiminen tarkoittaa myös investoimista perheisiin ja yhteisöihin, mikä auttaa poistamaan köyhyyttä sekä sosiaalista ja taloudellista levottomuutta ja vahvistamaan sosiaalista koheesiota sen lisäksi, että siten mahdollistetaan naisten suurempi taloudellinen riippumattomuus; muistuttaa, että mikrorahoitus menee luototusta pidemmälle ja siihen sisältyy hallinnollista, rahoituksellista ja kaupallista neuvontaa sekä säästöjärjestelmiä;

38. kehottaa kyseisten maiden viranomaisia laatimaan politiikkoja mikroluottojen valvomiseksi, jotta vältetään kielteiset vaikutukset – kuten esimerkiksi ylivelkaantuminen – joita naisille voi aiheutua tiedonpuutteen tai oikeudellisen tyhjiön vuoksi;

39. kehottaa Pohjois-Afrikan maita ottamaan käyttöön naisyrityttäjäyden tukimekanismeja esimerkiksi jakamalla tietoa ja järjestämällä oikeudellista suojaa sekä sosiaalista kehitystä ja hallintoa koskevaa koulutusta;

40. kannustaa naisten vaikutusmahdollisuuksien lisäämistä vaihto-ohjelmilla, joiden kautta eri maiden naisjärjestöt ja yksittäiset naispuoliset tutkijat voivat tavata toisiaan sekä jakaa kokemuksia ja opittuja asioita, mikä auttaa heitä kehittämään erilaisiin tarpeisiin ja lähtökohtiin sovellettavissa olevia strategioita ja toimenpiteitä;

41. korostaa, että on tärkeää varmistaa, että naisten vaikutusvallan vahvistamista kyseisellä alueella koskevat ohjelmat ja toimet perustuvat seuraaviin kolmeen toimenpidetasoon: ensinnäkin instituutioiden tasoon edistämällä sukupuolten tasa-arvoa lainsäädäntöpuiteisiin tehtävien uudistusten ja uusien lakien avulla ja tarjoamalla myös teknistä tukea, toiseksi tukemalla kansalaisjärjestöjä, jotka voivat puhua naisten oikeuksien puolesta ja lisätä heidän osallistumistaan päätöksentekoprosesseihin, sekä kolmanneksi työskentelemällä suoraan paikallisyhteisöjen tasolla – varsinkin maaseutualueilla – sosiaalisten käyttäytymismallien ja perinteiden muuttamiseksi ja raivaamalla naisille tilaa heidän yhteisöjensä sosiaalisessa, taloudellisessa ja poliittisessa elämässä;

Euroopan naapuruuspolitiikka / EU:n toiminta

42. korostaa, että ENPIN olisi asetettava naisten oikeudet, sukupuolten tasa-arvo ja naisten vaikutusvallan lisääminen keskeiselle sijalle ohjelmissaan, koska ne ovat tärkeimpiä indikaattoreita, joilla arvioidaan demokratian ja ihmisoikeuksien edistymistä; katsoo, että sukupuolten tasa-arvo olisi asetettava etusijalle kunkin maan strategia-asiakirjassa ja kansallisessa maaohjelmassa;

43. kehottaa komissiota jatkamaan ja tehostamaan sukupuolinäkökohtien valtavirtaistamista EU:n eri toimissa niiden ydinaiheesta riippumatta ja kehottaa sitä jatkamaan yhteistyötä täytäntöönpanijoina toimivien kansainvälisten järjestöjen, kuten esimerkiksi YK Naiset -yksikön kanssa;

44. kannustaa komissiota laatimaan Pohjois-Afrikan maiden kansalaisjärjestöjen kanssa tehtävää yhteistyötä koskevat maakohtaiset etenemissuunnitelmat sukupuolten tasa-arvon valtavirtaistamisen näkökulmasta, jotta vähennetään sukupuolten epätasa-arvoa ja luodaan edellytykset naisten ja miesten tasapuoliselle osallistumiselle päätöksentekoon;

45. kehottaa varapuheenjohtajaa / korkeaa edustajaa syventämään arabimaiden alueellisten instanssien kanssa käytävää vuoropuhelua sen varmistamiseksi, että ne pääsevät keskeiseen asemaan naisten oikeuksien valtavirtaistamisessa ja siihen liittyvissä politiikoissa koko kyseisellä alueella;

46. kehottaa varapuheenjohtajaa / korkeaa edustajaa ja komissiota panemaan täytäntöön arabiliiton kanssa allekirjoitetun, yhteistyötä koskevan yhteisen työohjelman varsinkin naisten vaikutusvallan vahvistamista ja ihmisoikeuksia koskeissa asioissa;

47. kehottaa komissiota myöntämään enemmän varoja naisten tukemiseen kyseisellä alueella; katsoo, että tuessa olisi jatkossakin otettava huomioon sekä kunkin maan erityispiirteet että kyseisiä maita alueellisella tasolla vaivaavat yhteiset ongelmat esimerkiksi poliittisella ja taloudellisella tasolla etsien osa-alueita, joilla alueelliset ja kahdenväliset ohjelmat täydentävät toisiaan;

48. kehottaa komissiota edistämään naispuolisille mielipidejohtajille sekä liikemaailman ja rahoitusalan johtajille tarkoitettujen johtajakoulutusohjelmien kehittämistä ja tukemaan kyseisellä alalla jo olemassa olevia ohjelmia;

Tiistai 12. maaliskuuta 2013

49. katsoo, että naisten oikeudet ja sukupuolten tasa-arvo olisi otettava asianmukaisesti huomioon kumppanien tekemissä sitoumuksissa uudistetun naapuruuspolitiikan ”enemmällä enemmän” -periaatteen mukaisesti; kehottaa näin ollen varapuheenjohtajaa / korkeaa edustajaa ja komissiota laatimaan selkeät kriteerit edistyksen varmistamiseksi ja seuraamiseksi läpinäkyvän ja osallistavan prosessin avulla, myös konsultoiden naisten oikeuksia ajavia kansalaisjärjestöjä;

50. kehottaa ihmisoikeuksista vastaavaa EU:n erityisedustajaa kiinnittämään erityistä huomiota naisten oikeuksiin Pohjois-Afrikassa EU:n tarkistetun ihmisoikeusstrategian mukaisesti;

51. korostaa, että on tärkeää edistää naisten osallistumista vaaliprosessiin, ja kehottaa näin ollen kyseisten maiden viranomaisia sisällyttämään perustuslakiinsa naisten oikeuden osallistua vaaliprosessiin, jotta naisten aidon vaaliprosessiin osallistumisen esteet saadaan poistettua; kehottaa EU:ta tekemään tiivistä yhteistyötä kansallisten hallitusten kanssa, jotta niille voidaan välittää parhaita käytäntöjä naisten kouluttamiseksi heidän poliittisia ja vaalioikeuksiaan koskeissa asioissa; muistuttaa, että sitä olisi tehtävä koko vaalisyklin aikana avustusohjelmilla ja EU:n vaalitarkkailuvaltuuskunnan olisi seurattava sitä tarvittaessa tiiviisti;

52. kehottaa komissiota huolehtimaan edelleen Euroopan unionin Pohjois-Afrikan maihin lähettämien vaalitarkkailuvaltuuskuntien naisten oikeuksia koskevien suositusten täytäntöönpanon seurannasta ja laatimaan aiheesta kertomuksen parlamentille;

53. kehottaa varapuheenjohtajaa / korkeaa edustajaa ja komissiota ottamaan esille naistyöntekijöiden syrjinnän työainsäädännössä poliittista vuoropuhelua koskeissa tapaamisissa Pohjois-Afrikan maiden kanssa ”enemmällä enemmän” -periaatteen mukaisesti, ja kehottaa edistämään naisten osallistumista ammattijärjestöjen toimintaan;

54. pyytää komissiota ja muita avunantajia edistämään ohjelmia, joilla pyritään varmistamaan kaikille naisille yhtäläiset mahdollisuudet työmarkkinoille pääsyyn ja koulutuksen saamiseen, sekä lisäämään määrärahoja, joilla tuetaan naisten kansalaisjärjestöjen ja verkostojen valmiuksien lisäämistä kansallisesti ja alueellisesti;

55. kehottaa komissiota tuomaan esiin myönteisiä esimerkkejä naisyrityksistä, jossa on mukana naisia Pohjois-Afrikan maista, tai eurooppalaisten ja pohjoisafrikkalaisten naisyritysten yhteishankkeista muun muassa teknologian ja teollisuuden alalla; kehottaa näin ollen komissiota luomaan välineitä, joiden avulla levitetään tietoa näistä kokemuksista, jotta niitä voidaan hyödyntää mahdollisimman hyvin ja jotta osoitetaan niihin sisältyvät mahdollisuudet kehittää asianomaisia yhteisöjä, jolloin ne voivat toimia kannustimena tilanteissa, joissa kehitys ei ole ollut yhtä dynaamista;

56. kehottaa komissiota, kun se tekee vaikutustenarviointeja maista, joiden kanssa neuvottelut ”pitkälle menevästä ja laaja-alaisesta vapaakauppasopimuksesta” ovat käynnissä, ottamaan huomioon sopimuksen mahdolliset sosiaaliset vaikutukset ja mahdolliset vaikutukset ihmisoikeuksiin ja erityisesti naisten oikeuksiin, myös epävirallisella sektorilla;

57. kehottaa komissiota tukemaan toimenpiteitä, joiden tarkoituksena on varmistaa, että naisten erityistarpeisiin, mukaan luettuna heidän altistumisensa sukupuoleen perustuvalla väkivallalla, vastataan välittömästi ja asianmukaisesti kriisi- ja konfliktitilanteissa;

58. kehottaa varapuheenjohtajaa / korkeaa edustajaa ja komissiota varmistamaan poliittista vuoropuhelua koskeissa tapaamisissa Pohjois-Afrikan maiden kanssa, että kansalaisyhteiskunnalla on suotuisa ympäristö toimia vapaasti ja osallistua demokraattisiin muutoksiin;

59. kehottaa komissiota lisäämään sukupuolikielisiä käsittelevää henkilöstöä EU:n edustustoissa alueella ja varmistamaan, että naiset ja kansalaisjärjestöt otetaan mukaan ohjelmasuunnittelua koskevaan kuulemisprosessiin;

60. pitää tervetulleena YK Naiset -yksikön uusien toimistojen avaamista Pohjois-Afrikassa ja kehottaa kyseisissä maissa toimivia EU:n edustustoja tekemään YK:n toimistojen kanssa edelleen yhteistyötä sellaisten toimenpiteiden määrittämiseksi, joilla voidaan taata sukupuolten tasa-arvo ja edistää naisten oikeuksia arabikevään jälkimainingeissa;

Tiistai 12. maaliskuuta 2013

61. kehottaa komissiota edistämään sitä, että perustetaan ja rahoitetaan neuvontakeskuksia ja "naisten taloja", joista naiset voivat saada neuvoja kaikista asioista, jotka koskevat poliittisia oikeuksia, lainopillista neuvontaa, terveyttä ja perheväkivallalta suojautumista, koska kokonaisvaltainen lähestymistapa on naisia hyödyttävä ja myös vähemmän huomiota herättävä, kun on kysymys väkivallasta;
62. kehottaa Pohjois-Afrikan maiden viranomaisia perustamaan perheväkivaltaa koskevia tietoisuudenedistämishelmia ja ottamaan käyttöön suojakoteja naisille, jotka ovat kokeneet tai kokevat parhaillaan perheväkivaltaa;
63. vaatii Pohjois-Afrikan valtioiden viranomaisia varmistamaan, että naispuolisille väkivallan uhreille ja todistajille on tarjolla asianmukaista lääkinnällistä ja psykologista tukea, maksuttomia oikeuspalveluita, oikeussuojakeinoja ja valitusmekanismeja;
64. muistuttaa, että Välimeren unionin mekanismien olisi tuettava kansalaisyhteiskuntaa, kansalaisjärjestöjä ja naisten järjestöjä; kehottaa komissiota edistämään EU:n naisjärjestöjen ja Pohjois-Afrikan maiden vastaavien järjestöjen välistä yhteistyötä;
65. kehottaa komissiota tukemaan Pohjois-Afrikan maiden ponnisteluja sellaisen syvän ja kestävän demokratian luomiseksi, joka perustuu ihmisoikeuksien, perusvapauksien, naisten oikeuksien, miesten ja naisten välisen tasa-arvon sekä syrjimättömyysperiaatteen ja oikeusvaltioperiaatteen kunnioittamiselle; korostaa, että aktiivisen kansalaisuuden kehittämistä on tarpeen tukea kyseisellä alueella antamalla kansalaisyhteiskunnalle teknistä ja rahoitustukea, jotta voidaan auttaa luomaan demokraattinen poliittinen kulttuuri;
66. kehottaa komissiota varmistamaan täyden läpinäkyvyyden kauppaneuvotteluissa mukaan lukien kaikki taustatiedot, joiden perusteella kauppasopimuksia ehdotetaan tehtäviksi; korostaa, että naisryhmien ja kansalaisjärjestöjen olisi osallistuttava aktiivisesti koko prosessiin;
67. kehottaa Välimeren unionin parlamentaarista edustajakokousta järjestämään joka vuosi maaliskuussa istunnon alueen naisten tilanteesta;
68. kehottaa komissiota edistämään Istanbulin-Marrakeshin prosessin vahvistamista ja tukemaan ohjelmia, joilla edistetään kansalaisyhteiskunnan ja hallitusten välistä vuoropuhelua Euro-Välimeri-alueella;
69. katsoo, että äskettäin perustetun eurooppalaisen demokratiarahaston olisi kiinnitettävä erityistä huomiota siihen, että naiset osallistuvat demokraattisiin uudistusprosesseihin Pohjois-Afrikassa, ja tuettava naisten järjestöjä ja hankkeita sukupuolikiusauksia koskevilla aloilla, kuten kulttuurien välisen ja uskontojen välisen vuoropuhelun edistäminen, väkivallan torjunta, työpaikkojen luominen, kulttuurisen ja poliittisen osallistumisen edistäminen, yhtäläisen oikeussuojan laajentaminen, naisten ja tyttöjen terveyspalvelut ja koulutus sekä naisiin kohdistuvan nykyisen syrjinnän ja naisten oikeuksien loukkaamisen ehkäiseminen tai lopettaminen;
70. kehottaa komissiota ja jäsenvaltioita ja erityisesti EU:n ihmiskaupan torjunnan koordinaattoria kiinnittämään huomiota EU:n ulkopoliittisen toiminnan koordinointiin vuosiksi 2012–2016 laaditun, ihmiskaupan hävittämiseen tähtäävän EU:n strategian puitteissa ja muodostamaan koordinoinnissa yhteisen rintaman; katsoo, että Pohjois-Afrikan maiden viranomaisia olisi mahdollisuuksien mukaan kannustettava tekemään yhteistyötä muiden kyseisen alueen valtioiden kanssa ihmiskaupan torjumiseksi;
71. kehottaa komissiota tukemaan naisten hankkeita ja vahvistamaan naisten verkostoja yliopistoissa, mediassa, kulttuurielimissä, elokuvateollisuudessa ja muilla luovilla aloilla ja korostaa, että on tärkeää laajentaa kulttuurisuhteita Välimeren molemmin puolin muun muassa sosiaalisen median, digitaalisten jakelukanavien ja satelliittilähetysten välityksellä;
72. kehottaa jäsenvaltioiden hallituksia ja viranomaisia asettamaan naisten oikeudet niiden Pohjois-Afrikan maiden kanssa ylläpitämien kahdenvälisten diplomaatti- ja kauppasuhteiden keskiöön;
73. kehottaa komissiota tehostamaan korkea-asteen koulutuksen vaihto-ohjelmia, kuten Erasmus Mundusta, ja edistämään nuorten naisten osallistumista; kehottaa myös kehittämään alueiden välistä yhteistyötä (joko kumppanuusohjelmien tai vertaisperiaatteella tapahtuvan vaihdon avulla) Välimeren pohjoisten ja eteläisten alueiden välillä;

Tiistai 12. maaliskuuta 2013

74. suhtautuu myönteisesti liikkuvuuskumppanuuksiin sikäli kuin ne helpottavat vaihtoja ja auttavat hallitsemaan muuttoliikettä inhimillisesti ja arvokkaasti;

o
o o

75. kehottaa puhemiestä välittämään tämän päätöslauselman neuvostolle, komissiolle ja jäsenvaltioiden hallituksille.

P7_TA(2013)0076

Afrikan, Karibian ja Tyynenmeren alueen valtioiden sekä merentakaisten maiden ja alueiden kanssa tehtävän EU:n yhteistyön rahoitus vuosina 2014–2020

Euroopan parlamentin päätöslauselma 12. maaliskuuta 2013 monivuotisen rahoituskehyksen laatimisesta Afrikan, Karibian ja Tyynenmeren alueen valtioiden sekä merentakaisten maiden ja alueiden kanssa tehtävän EU:n yhteistyön rahoitusta varten vuosina 2014–2020 (yhdestoista Euroopan kehitysrahasto) (2012/2222(INI))

(2016/C 036/05)

Euroopan parlamentti, joka

- ottaa huomioon yhtäältä Afrikan, Karibian ja Tyynenmeren alueen valtioiden (AKT-maat) ja toisaalta EY:n ja sen jäsenvaltioiden välillä 23. kesäkuuta 2000 allekirjoitetun Cotonoun sopimuksen ⁽¹⁾,
- ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen (SEUT-sopimus) neljännen osan ja eräiden merentakaisten maiden ja alueiden assosiaatiosta Euroopan unioniin (aikaisemmin Euroopan yhteisöön) 27. marraskuuta 2001 tehdyn päätöksen ⁽²⁾,
- ottaa huomioon ehdotuksen neuvoston päätökseksi merentakaisten maiden ja alueiden assosiaatiosta Euroopan unioniin ("päätös merentakaisten alueiden assosiaatiosta") (COM(2012)0362), joka hyväksyttiin komissiossa 16. heinäkuuta 2012 ja josta käydään parhaillaan neuvotteluja neuvostossa,
- ottaa huomioon 7. joulukuuta 2011 annetun komission tiedonannon "Monivuotisen rahoituskehyksen laatiminen Afrikan, Karibian ja Tyynenmeren alueen valtioiden sekä merentakaisten maiden ja alueiden kanssa tehtävän EU:n yhteistyön rahoitusta varten vuosina 2014–2020 (yhdestoista Euroopan kehitysrahasto)" (COM(2011)0837),
- ottaa huomioon 13. lokakuuta 2011 annetun komission tiedonannon "EU:n kehitysyhteistyöpolitiikan vaikutuksen lisääminen: muutossuunnitelma" (COM(2011)0637),
- ottaa huomioon 21. kesäkuuta 2001 annetun komission tiedonannon "Toimintaohjelma sukupuolten tasa-arvon huomioon ottamiseksi EY:n kehitysyhteistyössä" (COM(2001)0295),
- ottaa huomioon 12. syyskuuta 2012 annetun komission tiedonannon "Demokratian ja kestävän kehityksen juuret: EU:n suhtautuminen kansalaisyhteiskuntaan ulkosuhteissa" (COM(2012)0492),
- ottaa huomioon 29. kesäkuuta 2011 annetun komission tiedonannon "Eurooppa 2020 -strategiaa tukeva talousarvio" (COM(2011)0500),
- ottaa huomioon 20. joulukuuta 2005 allekirjoitetun kehityspolitiikkaa koskevan eurooppalaisen konsensuksen sekä eurooppalaisen kehityksen etenemissuunnitelman ja sen mukaiset suuntaviivat,

⁽¹⁾ EYVL L 317, 15.12.2000, s. 3. Sopimusta tarkistettiin Luxemburgissa 25. kesäkuuta 2005 (EUVL L 287, 28.10.2005, s. 4) ja Ouagadougoussa 22. kesäkuuta 2010 (EUVL L 287, 4.11.2010, s. 3).

⁽²⁾ EYVL L 314, 30.11.2001, s. 1. Päätös sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna päätöksellä 2007/249/EY (EUVL L 109, 26.4.2007, s. 33).